

תת"ע 7651/07/12 - ארז זרגרי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 7651-07-12 מדינת ישראל נ' זרגרי
תיק חיצוני: 61110173376

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	ארז זרגרי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשת הנאשם לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 3.9.12.

הנאשם קבל דוח מסוג ברירת משפט המייחס לו עבירה של נהיגה ברמזור אדום בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

הנאשם בקש להישפט על העבירה ולטענת המאשימה הוזמן כדין אך לא התייצב לדיון.

ביום 3.9.12 בגזר הדין שניתן בהיעדרו הושת על הנאשם קנס בסך 2,000 ₪.

לטענת הנאשם הוא לא התייצב לדיון כיון שלא קבל את ההזמנה לדיון. לטענתו באישור המסירה עליו הוטבה החותמת "לא נדרש" לא סימן הדוור מאום וזאת בניגוד לנוהל התקין.

בנוסף כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום וטען כי יגרם לו עיוות דין חמור אם תיוותר ההרשעה על כנה נוכח טענות מהותיות אותן לא פרט.

לטענת המאשימה ההזמנה אשר נשלחה לכתובת שמסר הנאשם בבקשה להישפט חזרה בסטאטוס "לא נדרש" ולכן יש לראות בכך אישור מסירה כדין. המאשימה התנגדה לבקשה גם בשל העובדה שמדובר בפסק דין שניתן לפני חמש וחצי שנים.

סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו ברע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 29.12.09):

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982."

באשר לנטלי ההוכחה בדבר משלוח ההזמנה לדין, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד - 1974 :

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

דהיינו אם הוכיחה המאשימה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל הנאשם מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

נקבע בפסיקה כי כדי להוכיח שההודעה נשלחה בדואר רשום כדין על המאשימה לעשות כן באמצעות אישור מסירה הממולא כדין. וכדברי כב' השופטת איראלי בתת"ע(נצ') 775-07-08 **מדינת ישראל נ' אבו סביה**, מיום 29.5.10 (שערעור המדינה עליו נדחה בעפ"ת (נצ') 2428-07-10 מיום 12.1.11):

"אין במסמך זה, לטעמי, כדי להוות ראיה מספקת לשם החלטה של חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות. בעניין זה הריני מקבלת את טענת ב"כ הנאשמת, לפיה "אישור המסירה" עליו נסמכת המאשימה, חסר פרטים מהותיים שבהעדרם, אין לבסס עליו את חזקת המסירה. עובד רשות הדואר ציין רק את שמו "עבד" ואת התאריך "23.4.08" וסימן איקס לצד המילים "לא נדרש". הוא לא פרט, במקום המתאים לכך במסמך, כיצד פעל באותו תאריך - האם ביקר בכתיבתה של הנאשמת? האם איש לא נמצא במען? האם השאיר לה הודעה בביתה והפנה את דבר הדואר למסירה ביחידת הדואר? לא ניתן ללמוד מן האישור האם

בכלל נערך ביקור בביתה של הנאשמת, שמא היא הוזמנה לסור ליחידת הדואר ולא הגיעה. כמו כן, עובד הדואר כלל לא ציין את פרטיו המלאים על גבי האישור, לרבות שם משפחתו, ולא חתם על האישור כנדרש."

במקרה שבפני אישור המסירה נושא שתי חותמות. האחת "לא נדרש" מיום 22.5.12 והשנייה "הודעה שניה" מיום 11.6.12.

האישור לא סומן על ידי עובד הדואר במשבצת המתאימה, אינו נושא תאריך ואין עליו חתימה של הדוור. בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע באופן ודאי כי הדוור מסר את דבר הדואר לנאשם במענו.

ברע"פ 3698/17 יוספוב נ' מדינת ישראל, מיום 7.5.17 ורע"פ 3202/16 בן נחום נ' מדינת ישראל, מיום 18.5.16, נקבעה הלכה בדבר חזקת המסירה לגבי דבר דואר שנשלח וחזר "לא נדרש" והזכות שיש לנאשם להפריך חזקה זו. אולם בפסקי דין אלה לא נבחנה שאלת אופן מילוי אישור המסירה .

אין חולק כי אם היה אישור המסירה ממולא כדין הייתה מתקיימת חזקת המסירה כדין והנטל היה עובר לנאשם להפריכה.

יצוין כי אין בתיק בית המשפט אישור מסירה המעיד על משלוח גזר הדין לנאשם כך שהגם שמדובר בגזר דין שניתן לפני 5.5 שנים אין ראיה כי הנאשם ידע על קיומו.

בנסיבות אלה ולאור העובדה כי מדובר בתנאים חלופיים אין צורך כי הנאשם יוכיח כי יש לו טענות הגנה טובות ודי שהוכיח שלא זומן כדין.

לפיכך אני מקבלת הבקשה ומורה על ביטול פסק הדין.

קובעת להקראה בפני ליום 18.10.17 בשעה 10:00.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

